

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
Областен управител на област Пловдив

Изх. №АК-01-132/12.06.2018 Г.

ДО
Г-Н СТОЯН МИНЧЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩНСКИ
СЪВЕТ БРЕЗОВО

КОПИЕ ДО
Г-Н РАДНЬО МАНОЛОВ
КМЕТ НА ОБЩИНА БРЕЗОВО

На Ваш №214/06.06.2018 год.

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КМЕТ,**

На основание чл.32, ал.2 от Закона за администрацията и във връзка с осъществявания контрол за законосъобразност по чл.45, ал.4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ констатирах частична незаконосъобразност на Решение №367 – в частта му по т.II и т.III, взето с Протокол №39 от 31.05.2018 г. на общински съвет Брезово.

В подкрепа представям следните правни аргументи:

С т.1 от Решение №367 общински съвет Брезово, на основание чл.21, ал.1, т.11 от ЗМСМА, във връзка с чл.112, ал.1 и ал.2, т.9 от Закона за устройство на територията, чл.6, ал.1 от ЗОС и чл.6, ал.1 от Наредба №3 за ред придобиване, управление и разпореждане с общински имоти, дава съгласие да се промени уличната регулация на улица с о.т. 94-95-96, засягаща северната граница на УПИ VII-311, кв.24 от действащия плана на с. Сърнегор, одобрен със Заповед №02/26.01.1990 г., като към УПИ VII-311, кв.24 се предадат 114 кв.м. по скицата-предложение; **с т. II** - обявява за частна общинска собственост частта от улица с о.т. 94-95-96, която се предава към УПИ VII-311, кв.24 от действащия план на с. Сърнегор, одобрен със Заповед №02/26.01.1990 г. съгласно скицата-предложение; **с т. III** – се задължава кмета на общината да допусне и възложи изработването на подробен устройствен план, изработването и процедурирането на който да бъде за сметка на физическото лице Стойка Димитрова Панагонова (С.Д.П.).

В частта си по т.ІІ приетият административен акт е незаконосъобразен като приет в противоречие и съществено нарушение на материалния закон – Закона за общинската собственост. В частта си по т.ІІІ решението е незаконосъобразно поради липса на материална компетентност на общинския съвет.

Решението в частта си по т.ІІ представлява съгласие на собственика за промяна на улична регулация, т.е. съгласие по смисъла на чл.131 от ЗУТ за изменение на действащ ПУП –ПР на с. Сърнегор. Независимо, че не са посочени като правни основания, от фактическите мотиви на предложението за решение и съдържанието на приетото решение се установява намерение за процедиране по реда на чл.135 от ЗУТ. Съгласно чл.135, ал.5 от ЗУТ при наличие на някое от основанията по чл.134, ал.1 и ал.2 от ЗУТ компетентният орган (кмета на общината) може да нареди служебно със заповед да се изработи проект за изменение на действащ подробен устройствен план, в т.ч. и проект за изменение на действащ план за регулация. В този смисъл към момента на приемане на решението по т.І не е налице законната предпоставка по чл.6, ал.1 от ЗОС, а именно отпаднало предназначение по чл.3, ал.2 от с.з. на частта от улица с о.т. 94-95-96, която се предвижда да се предаде към УПИ VII-311, кв.24 от действащия план на с. Сърнегор, одобрен със Заповед №02/26.01.1990 г. съгласно скицата-предложение. Съгласно чл.6, ал.1 от ЗОС имотите и вещите - публична общинска собственост, които са престанали да имат предназначението по [чл. 3, ал. 2](#), се обявяват от публична в частна общинска собственост. За да настъпи правопоорождащият юридически факт за промяна характера на собствеността, в конкретния случай е необходимо да се промени отреждането на частта от улицата, която ще се предаде към съседен парцел. Този юридически факт ще се осъществи с влизане в сила на заповедта за изменение на действащия ПУП-ПР на с. Сърнегор, поради което към датата на приемане на решението не са налице предпоставките, визирани от диспозитива на правната норма начл.6, ал.1 от ЗОС за промяна характера на собствеността от публична в частна общинска.

На следващо място, решението е незаконосъобразно в частта си по т.ІІІ като прието извън материалната компетентност на общинския съвет. Местният орган на самоуправление, както се посочи по-горе, е изразил съгласие в качеството си на заинтересувано лице по чл.131 от ЗУТ за изменение на действащия ПУП-ПР на с. Сърнегор, одобрен със Заповед №02/26.01.1990 г., а процедурата за изменение на действащия ПУП по искане на заинтересуван собственик до кмета на общината, с приложена като неразделна част скица-предложение, е детайлно регламентирана в чл.135 от ЗУТ. Тази процедура не съдържа правомощие за местния орган на самоуправление да задължава кмета относно допускане и възлагане изработването на проекта за изменение на действащия ПУП-ПР на с. Сърнегор. Правна норма с подобен овластяващ характер не се съдържа в действащия Закон за устройство на територията или в друг действащ нормативен акт.

Решението по т.ІІІ е прието при начална липса на правно основание (“изначална нищожност“), т.е. налице е пълна липса на условията (предпоставките), визирани в хипотезата на приложимата правна норма; акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган.

Общинският съвет е органът на местно самоуправление в общината, а кметът е орган на изпълнителната власт и като административни органи по смисъла на § 1, т.1 от ДР на АПК те не се намират в йерархична субординационна зависимост един спрямо друг, по силата на която по-висшестоящият административен орган може да задължава по-ниският по степен административен орган да извършва определени правни действия. В общите правомощия на общинския съвет, подробно регламентирани в чл.21, ал.1, т.1 – т.25 от ЗМСМА липсва подобно нормативно разрешение, в специалният Закон за устройство на територията също.

Общинския съвет е основен орган на местно самоуправление, като съществените му правомощия в тази насока са уредени в чл.21 от ЗМСМА. Кметът на общината, от друга страна, е основен орган на изпълнителната власт на местно ниво-чл.38 ал.1 от ЗМСМА. Законодателят е регламентирал строго разграничаване на компетенциите на тези два органа-от една страна различната същност на функциите им предполага такова, а от друга-твърдата нормативна уредба е гаранция за яснота при упражняване на дадената им власт и избягване на колизии в тази насока, предвид стремежа към изземване и налагане на власт между тези два административни органа.

В ЗМСМА правомощията на общинския съвет и кмета са изрично уредени, което изключва възможност за вменияване на други, освен предвидените в закона задължения. В тази насока, въпреки тежестта му на основен орган на местна власт, общинският съвет не може да създава допълнителни задължения на кмета извън законово очертаните. Той само може да следи и да контролира изпълнението на наличните задължения на кмета, и то за тези, за които е предвидено това. Очевидно е, че общинския съвет има конститутивни правомощия в тази насока по изключение-напр. чл.21, ал.1, т.8 от ЗМСМА.

Предвид гореизложените фактически и правни съображения и на основание чл.45, ал.4 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/, връщам в законовия 7-дневен срок за ново обсъждане, респ. отмяна в общински съвет Брезово, Решение №367 – в частта му по т.II и т.III, взето с Протокол №39 от 31.05.2018 г. на общински съвет Брезово като частично незаконосъобразно.

На основание чл.45, ал.7 от ЗМСМА Ви указвам, че следва да преразгледате в 14-дневен срок от получаване на настоящото писмо решението в посочената част, в противен случай ще са налице основания да оспорим същото по съдебен ред

С уважение,

/П/

Областен управител на област Пловдив

